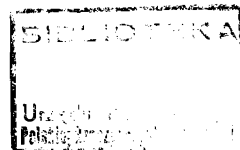

26 października 1931 r.

F41 C 27/06

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 14318.

Kl. 72 a 29.

Eugenjusz Błoński
(Warszawa, Polska).

Garłacz i granat karabinowy.

Zgłoszono 3 kwietnia 1930 r.

Udzielono 14 sierpnia 1931 r.

Niniejszy wynalazek ma na celu ulepszenie francuskiego garłacza i granatów typu „V. B.”. Wewnątrz garłacza zostały wykonane bruzdy, które wprowadzają granat w ruch wirowy. Głowica granatu według wynalazku jest zakończona ostrołukiem, a na zewnętrznej powierzchni granatu wykonano dwa występy, które wchodzą w bruzdy garłacza, wobec czego granat wskutek wirowania łatwiej pokonywa opór powietrza i może być wyrzucony na dalszą odległość, niż granat „V. B.”.

Na rysunku dla przykładu przedstawiono formę wykonania wynalazku.

Fig. 1 przedstawia przekrój garłacza dostosowanego do karabina Mausera typu 98, fig. 2 — widok zewnętrzny garłacza, fig.

3 przedstawia czerep granatu obronnego, fig. 4 — przekrój granatu gazowego wraz z zapalnikiem.

Otwór w głowicy granatu służy do ładowania go materiałem wybuchowym lub gazem i jest zakryty śrubą 1.

Czerep 2 granatu, zakończony ostrołukiem, posiada wewnątrz komorę do ładowania go materiałem wybuchowym lub gazem.

Ładunek wybuchowy służy do rozerwania granatu gazowego, znajduje się w rurce 3. Zapalnik składa się ze ścieżki prochowej, wprasowanej do tulejki 4, zakończonej iglicą, na którą ciśnieniem gazów prochowych po wystrzale zostaje rzucona spłonka, umocowana w cewce 9. Na tulej-

kę 4 ze ścieżką prochową nałożony jest cylinderek 5 z podwójnym gwintem, zapomocą którego tulejka 4 łączy się z kadłubem zapalnika 6 i z rurką 3 z materiałem wybuchowym granatu gazowego.

W granacie obronnym cylinderek 5 posiada tylko dolny gwint, a rurka 4 ze ścieżką prochową bezpośrednio łączy się z materiałem wybuchowym, wypełniającym wnętrze granatu.

Pomiędzy cylinderką 5 a cewką 9 spłonki znajduje się spiralna sprężyna 7, zabezpieczająca zapalnik podczas transportu i manipulacji. W kadłubie 6 zapalnika i skorupie pocisku jest wykonany kanał 8 do wyjścia gazów prochowych palącej się ścieżki prochowej. Otwór w dnie pocisku jest zakryty wkręcanym dnem 10 z kanałem pośrodku, w który wchodzi ogon cewki 9.

Dno pocisku na zewnętrznym obwodzie posiada dwa występy, które granat zostaje wprowadzony w bruzdy garłacza.

Po wystrzale ślepym nabojem granat zostaje wyrzucony z garłacza. W tym sa-

mych czasie gazy prochuwe ślepego naboju, przewyciężając opór sprężyny 7, rzucają spłonkę na iglicę.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Garłacz do granatów karabinowych, znamieny tem, że posiada wewnątrz dwie bruzdy, idące po linii śrubowej do wprowadzenia granatu przy wystrzale w ruch wirowy.

2. Granat karabinowy z ostrołukową głowicą do garłacza według zastrz. 1, znamieny tem, że na zewnętrznym obwodzie dna posiada dwa występy, dostosowane do bruzd garłacza.

3. Granat według zastrz. 2, znamieny tem, że posiada zapalnik, w którym spłonka zostaje rzucona na iglicę działaniem gazów prochowych przy wystrzale z karabina ślepym nabojem, przyczem cewka spłonki odgrywa rolę tłoka.

Eugenjusz Błoński.

